

... ja kir-
s, Lüüdik

„Nii hästi pole me Tallinnas veel kunagi mänginud...“ – Kui Riina Reinik jooksis pikse eest kõrgepingekappi!

vat traditsiooniks, et iga hooaja „operetitrupp korraldab ringi oma kulu ja kirjadega“. Mõõti ringi „Poola pulmadega“, mis e menu. Selle aasta ringreisitü- Abrahami „Roxy ja tema ime-oxi“ jätkab väärikalt „Poola pulmenurikast võidukäiku.

alati midagi. Nii näi- li teegi tegelane tas- piletit. Kui Waino siis kas too tegelane pro- dite, m. aradöörid. „kõik nii-kui-nii välja el raha!“ anikku rahustada. Aga Waino juure ja üt- t, mõiks palju rohkem

ja sulane.

punktiks on kõigjal ilka l viibivad Waino ja see on alguse saanud,

aga jeda toomilist paari on hatatud hüüdma peremehets ja sulafets (à la Gori). Kuna peremees (Waino) on toormatuid igasugu muredega, (peale kõige muu ajab ta selg nahka tunniaegsest vilus istuni- sest!), siis sulasel ei ole neid üldse. Päev läbi magab, on enne etendust kõige väsinum ja waevatum inimene „meeskonnas“ ja pä- rast etendust, kui kõik on kurnatud, kõige ergum ja istub poole ööni wagunitrepi, waadates kuni ja kaubawaguneid.

„Heli 4“ ja teised asjad.

Kuna „meeskonda“ kuulub ka „Estonia“ walges jaalis kuulsaks jaanud kvartett „Heli 4“: J. Saabjärm, P. Tammeweski,

Oli juhus kohata „imemeeskonnaga“ Rakve- res. Kõik olid tulnud äsja ujumast ja lebasid nüüd raudtee ääres murul ning lasid päikesel kõrvetada paljaid selgi. Kuidas ringreis on läinud, mis tee- peal on juhtunud ja üldse — kuidas „Roxy“ näeb välja ringreisi jaoks kohandatuna, sellest pikemalt allpool.

B. Padjus ja J. Willard), siis on kombets saanud, et too kvartett kannab ette 2. waat- tuses liisapalana ühe või kaks laulu. Oli juhus Rakveres kuulata, kui nad laulsid „Paula, sul on poisipea“ ja „Seal, kus Emaajagi woolab“. Laulud olid torebad ja menu oli suur. (Narwas olewat rahwas koguni trampinud).

Muide uudisusena tuleks märkida veel 2. waatuses J. Padwa walsfi, mille kannawad ette Klaudia Waldutis ja Toomas Anwer (Anwelt). Ka sellel on suur menu.

Kuna me seaduse järgi igasugu „olemi- sed“ peawad kell 11 lõppema, siis olid es- toonlased sunnitud tempot kiirendama, et kolme tunniga lõpule jõuda. Ja nii on nad

alles nüüd leidnud selle opereti õige tempo, õige rütmi ja hoo.

Lüüdit ütleb, et nii häst kui ringreijil pole nad Tallinnas kunagi mänginud.

Kiis urte seaduste „ohwer“ on ka ime- meeskonna laptin Riina Reinik.

Seade lootustega oli ta wõtnud fotoapa- raadi laasa, et oma kuulsa meeskonda lin- dile jäädmuistada, aga lohe tuli fotografee- rimise teeld.

Muide, teise sandi oluforra elas ta üle Narwas. See oli siis, kui määrastas ja Riina oma meeskonnaga jooksis ühest ühest siise, et waju leida. Aga järsku oli wälte ruum tuld täis. (Selle ukse peal oli punane nool ja alla oli kirjutatud — kõrgepingekapp). Aga ellu jäid kõik.

Kõikjal on Reiniku elu kuldne: teeb kõige wähem tööd ja saab kõige rohkem liiki.

Näete, nii ründab Roxy oma imemees- konnaga läbi wäikesed Eesti, ründab ja peab „matšhe“ päewast päewa kuni esimese juu- lini. Esimesel juulil on nad kõik jälle pea- linnas tagasi ja siis algab pikk puhkus.

29. VI 1940